

בפשוטו נראה דאע"ג דס"ט ברה"י אין זה בירור על עצם המאורע רק ספק טומאה דילפינן מסוטה שהתורה עשאה ספק כודאי וע"כ ספק שהמציאות מכחישו לא דמי לסוטה ובכה"ג לא עשאה התורה ספק כודאי וכ"ז בספק טומאה דילפינן מסוטה אבל חזקה דלא ילפינן מסוטה ויש בו סברא שלא נעשה מעשה ולא נשתנה דינו מוקמינן כל חד כדינו וכל אחד תולה בחברו.

ומש"כ על קושיתי לד' הגאון רעק"א דשומרת יבם שזינתה ופטורה מן החליצה ומן היבום דא"כ ממזר מיבמה לשוק לרע"ק היכי משכח"ל דהא משעת העראה פקע זיקה. והביא מדברי המחברים דעיקר הדין אי פקע זיקה מן התורה אחר נפילה במחלוקת היא שנוי שנחלקו בזה ריב"ב ורבנן ובירושלמי בפ' ב"ש ור"פ ד' אחין וכ"כ הנימוק"י, וכן במחלוקת דיבמות ק"ט במקדש אחות יבמה, אני לא מצאתי בכל המקומות ההם אי פקע זיקה מן התורה ולא נחלקו רק בדין זיקה דאחות זקוקתו מדרבנן וחילקו בזה בין נישואין לגירושין ולשון הנימוק"י בפ'

כיצד כיון דק"ל יש זיקה הרי היא כמקודשת אצלו אינו בדין שתצא מקודשת למקודשת כ"כ הרמב"ן והרשב"א ופשוט דאינו אלא מדרבנן מדין אחות זקוקתו וברשב"א מפורש דאאמדר"ר וכן מבואר ביבמות מ"א דשמואל ס"ל הואיל ונאסרה נאסרה וכפרש"י דקאי באשת אח וכמש"כ הרשב"א שם דלר"א אינה חולצת אלא מדרבנן וכן ביבמות ק"ט אאמדר"ר ומדאורייתא אין חילוק בין קידושין לנישואין וכמבואר בד' ע"ט דגם בנפל ואח"כ נפצע לרע"ק לאו בני חליצה ויבום נינהו ומקשה וליתי איסור פצוע ולידחי [אם לא דנימא דרבה דמוקים כשנפל ולבסוף נפצע פליג על זה] וכן מוכח מדהתוס' ומקושיתם בדט"ז בכני צרות דלשמואל ליפקע זיקה ע"י קידושין דערוה דלאחר נפילה לא בעי חליצה דאל"כ אין מקום לקושיתם, הן אמת לדברי המחברים הנ"ל יתורץ קושית הרשב"א לרב ביבמה שהתורה ונאסרה דתחזור להתיירא הראשון דאין זה דרכי נועם אחרי שכבר הותרה לשוק. ולדבריהם באמת לא הותרה אחר הנפילה אולם זהו נגד ד' הראשונים רבותינו בעלי התוס' והרשב"א דמפורש בדבריהם שאין זה אלא מדרבנן.

סימן ג

הערה ביבמות דף ל"ב

[בדין אין אחע"א לגבי תפיסת קידושין]

ר"ח אייר תר"נ

ראה ולפלפל בזה מכתובות ל"ח דמקשה ארוסה בת סקילה היא דהא משכח"ל בעת נדוהת דלא חל איסור אשת איש ואי"ח סקילה, וגדול אחד העיריני מדהג"מ סנהדרין ג"ז דמקשה הש"ס הא מרבין מאיש איש דכתיב גבי עריות ומתרחץ כאן בעריות דידהו כאן בעריות דידן וא"כ נדה דהוי בכלל עריות דידן ככלל העריות מן הדין שיהא בן נח מצוה עליה, אולם נראה דמאי דאמר הש"ס בעריות דידן היינו עריות דקורבא דוקא חייב ב"נ ולא עריות דנדה ויעו"י בביאור הגר"א יו"ד סי' רס"ט מ"מ בודאי לא תפסי בהקידושין לכ"ע משום א"א או כשמת לאחיו משום אשת אח או באם קידש ממזרת ודאי אין קידושין תופסין לקרוביו משום חייבי כריתות אף דאין אחע"א דאין כאן לא כולל ולא מוסיף אלא חמור, וכן אם בא עלי' אחיו בודאי הולד ממזר אף שאין הבעל חייב משום אשת אח דאין אחע"א וזו א"צ לפנים ויעו"י כריתות י"ד בתוד"ה נישאת איך חל איסור אשת אח על איסור ממזרת בתי' הראשון שתירצו דאחיו נמי ממזר וכוונתם דבלא"ה אינו חייב משום אשת אח אבל בודאי אין קידושין תופסין בה.

ויש לה"ר לזה ג"כ ממשנה יבמות י"ג דשש עריות חמורות מאלו מפני שנשואות לאחרים צרותיהן מותרות שא"י להנשא לאחר כגון אשת אביו, והא אם קידש אביו אשה

(א) **ביבמות** ל"ב ר"ש אומר אינו חייב אלא משום אשת אח בלבד והא תניא ר"ש אומר אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד ל"ק כאן שנשא חי ואח"כ מת כאן שנשא מת ואח"כ נשא חי ור"ש היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי כיון דאיסור אחות אשה לא חייל תתיבם יבומי אמר רב אשי איסור אחות אשה מתלא תלי וקאי אי פקע איסור אשת אח אתי איסור אחות אשה וחייל והלכך לא פקע, והתוס' שם בד"ה לא פקע הקשו דהא משכח"ל אשח אח מן האב דפוטרת צרתה וליחשבה בהדי ט"ו נשים כו' ונראה דק"ל בעיקר קושית הגמ' ותתיבם יבומי משום דאין איסור חל על איסור דזה נראה פשוט דבכ"מ שאמרו אין איסור חל על איסור מ"מ לענין תפיסת קידושין בודאי מונע האיסור השני מלחול וכן לענין ממזרות כגון באחד שקידש אשה בימי נדוהת אף דאין איסור אשת איש חל על איסור נדה או איסור אשת אח על נדה [ולגבי איסור אשת איש על נדה יש מקום עיון דהא איתוסף איסור לגבי בן נח דחייב משום אשת איש ואינו חייב משום נדה ויעו"י בפנים יפות בפ' קדושים ובתשו' עמודי אור סי' פ' בישוב קושית הגרעק"א בגיטין צ' אין יחול איסור מחזיר גרושתו על מחזיר סוטתו, ויש להביא